

இனிமையான குழந்தைகளே! நினைவு யாத்திரையாகிய பந்தயத்தில் முன்னேறிச் செல்லுங்கள். அப்போது புண்ணிய ஆத்மா ஆகிவிடுவீர்கள், சொர்க்கத்தின் ராஜ்ய பதவி கிடைத்துவிடும்.

கேள்வி : பிராமண வாழ்க்கையில் அதீந்திரிய சகத்தின் அனுபவம் ஏற்படவில்லை என்றால் என்ன புரிந்து கொள்ள வேண்டும்?

பதில் : நிச்சயமாக சூட்சமத்திலாவது ஏதேனுமோரு பாவம் நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கிறது, அதன் காரணத்தால் அந்த சகத்தின் அனுபூதி அடைய முடியவில்லை. தன்னைத் தான் கோப-கோபியர் என உணர்ந்திருந்த போதும் அதீந்திரிய சகத்தின் அனுபவம் வரவில்லை என்றால் நிச்சயமாக ஏதோ தவறு நடைபெறுகின்றது. அதனால் பாபாவுக்கு உண்மையைச் சொல்லிவிட்டு பூர்மத் பெற்று அதன் பிரகாரம் நடந்து கொண்டே செல்லுங்கள்.

ஓம் சாந்தி. நிராகார் பகவான் வாக்கு. இப்போது நிராகார் பகவான் எனச் சொல்லப்படுபவர் சிவன். அவருடைய பெயர்கள் எத்தனை தான் பக்தி மார்க்கத்தில் வைத்தாலும், ஏராளமான பெயர்கள், அதனால் விஸ்தாரமாக உள்ளது. பாபா தாமே வந்து சொல்கிறார்-ஹே, குழந்தைகளே! உங்களுடைய தந்தை சிவனாகிய என்னை நினைவு செய்தே வந்திருக்கிறீர்கள் - ஹே, பதீத பாவன் என்று. பெயரோ நிச்சயமாக ஒன்று தான் இருக்கும். அநேகப் பெயர்கள் இருக்க முடியாது. சிவாய நமஹ, எனச்சொல்கிறார்கள் என்றால் ஒரே ஒரு சிவன் என்ற பெயர் தான். படைப்பவரும் ஒருவர் என்று ஆகிறது. அநேகப் பெயர்கள் என்றால் குழம்பிப் போவார்கள். எப்படி உங்களுடைய பெயர் புஷ்பா என்று இருக்கும் போது உங்களை ஷ்ளா என்று அழைத்தால் நீங்கள் பதில் சொல்வீர்களா? மாட்டர்கள். வேறு யாரையோ அழைக்கிறார் என நினைப்பீர்கள் இல்லையா? இதுவும் அப்படிப்பட்ட விஷயம் ஆகிறது. அவருடைய பெயர் ஒன்று தான். ஆனால் பக்தி மார்க்கமாக இருப்பதன் காரணத்தால் அநேகக் கோயில்கள் கட்டியிருக்கும் காரணத்தால் விதவிதமான பெயர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். இல்லையென்றால் பெயர் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு பெயர் தான் இருக்கும். கங்கை நதியை யமுனை நதி எனச் சொல்ல மாட்டார்கள். எந்த ஒரு பொருளுக்கும் ஒரு பெயர் பிரசித்தமாக இருக்கும். இந்த சிவன் என்ற பெயரும் பிரசித்தமானது. சிவாய நமஹ, எனப்பாடப்பட்டுள்ளது. பிரம்மா தேவதாய நமஹ, விஷ்ணு தேவதாய நமஹ, பிறகு சொல்கின்றனர், சிவ பரமாத்மாய நமஹ என்று. ஏனெனில் அவர் உயர்ந்தவரிலும் உயர்ந்தவர். மனிதர்களின் புத்தியில் உள்ளது, உயர்ந்தரிலும் உயர்ந்தவராகிய நிராகாரைச் சொல்கிறோம் என்று. அவருடைய பெயர் ஒன்று தான். பிரம்மாவை பிரம்மா என்றும் விஷ்ணுவை விஷ்ணு என்றும் தான் சொல்வார்கள். அநேகப் பெயர்கள் வைப்பதால் குழம்பிப் போவார்கள். பதிலே கிடைக்காது, மேலும் அவருடைய மூபத்தையும் அறிய மாட்டார்கள். தந்தை குழந்தைகளிடம் வந்து தான் பேசுகின்றார். சிவாய நமஹ! என்று சொன்னால் ஒரு பெயர் சரி தான். சிவசங்கர் என்று சொல்வதும் கூடத் தவறாகி விடுகின்றது. சிவன், சங்கர் என்ற பெயர்கள் வெவ்வேறானவை. எப்படி லட்சமி-நாராயணரேயோ லட்சமி-நாராயணர் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். இப்போதோ தங்களுக்கு இரண்டிரண்டு பெயர்களை வைத்துக் கொள்கின்றனர். தேவதைகளுக்கு இதுபோல் இரட்டைப் பெயர்கள் கிடையாது. இராதைக்குத் தனி, கிருஷ்ணருக்குத் தனி. இங்கோ ஒருவருடைய பெயரையே ராதாகிருஷ்ணன், லட்சமிநாராயணன் என்று வைத்து விடுகின்றனர். பாபா வந்து சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார், படைப்பவர் ஒருவரே! அவருடைய பெயரும் ஒன்று தான். அவரைத் தான் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். சொல்கிறார்கள், ஆத்மா ஒரு நட்சத்திரம் போன்றது, புருவமத்தியில் நட்சத்திரம் ஜோலிக்கின்றது என்று. பிறகு சொல்கிறார்கள், ஆத்மாவே தான் பரமாத்மா என்று. அப்படியானால் பரமாத்மாவும் நட்சத்திரம் ஆகிறார் இல்லையா? ஆத்மா சிறியதாகவும், பெரியதாகவும் இருக்கும் என்பதில்லை. இந்த விஷயங்கள் புரிந்து கொள்வதற்கு மிகவும் கலபமானவையாகும்.

பாபா சொல்கிறார், நீங்கள் அழைத்தீர்கள், பதீதபாவனா வாருங்கள் என்று. ஆனால் அவர் எப்படிப் பாவனமாக்குகின்றார்? இதை யாருமே அறிந்திருக்கவில்லை. கங்கையைப் பதீதபாவனி என நினைக்கிறார்கள். பதீதபாவனோ ஒரே ஒரு பாபா மட்டுமே. பாபா சொல்கிறார், நான் முன்பும் கூடச் சொல்லி யிருந்தேன்மன்மனாபவ, மாமேகும் யாத் கரோ (என்னை மட்டுமே நினைவு செய்யுங்கள்). குழந்தைகள் நினைக்கிறார்கள், தந்தையை நினைவு செய்வதால் ஆஸ்தி உண்டென்பது உறுதி. மன்மனாபவ என்று சொல்லவும் தேவை இல்லை. ஆனால் முற்றிலும் தந்தையையும் ஆஸ்தியையும் மறந்து விட்டுள்ளனர். அதனால் சொல்கிறார், தந்தையாகிய என்னையும் ஆஸ்தியையும் நினைவு செய்யுங்கள். பாபா சொர்க்கத்தைப் படைப்பவர் என்றால் நிச்சயமாக பாபாவை நினைவு செய்வதன் மூலம் நமக்கு சொர்க்கத்தின் ராஜ்ய பதவி கிடைத்துவிடும். (ஆண்)

குழந்தை பிறந்தது என்றால் தந்தை சொல்வார், வாரிசு வந்தாயிற்று என்று. பெண் குழந்தைக்கு அதுபோல் சொல்ல மாட்டார்கள். ஆத்மாக்களாகிய நீங்கள் அனைவருமே ஆண் குழந்தைகள் தான். சொல்லவும் செய்கிறார்கள் ஆத்மா ஒரு நட்சத்திரம் என்று. பிறகு கட்டைவிரல் போல் எப்படி இருக்க முடியும்? ஆத்மா அவ்வளவு சூட்சமமான ஒரு பொருள், இந்தக் கண்களால் அதைப் பார்க்க இயலாது. ஆம், அதை திவ்ய திருஷ்டியில் சைதன்யம் பார்க்க முடிகின்றது. பிறகு மறைந்து விடுகின்றது. இதனால் எதுவும் கிடைப்பதில்லை. குஷி அடைகிறார்கள், அவ்வளவு தான். இதை பக்தியினுடைய அல்ப சுகம் எனச் சொல்வார்கள். இது பக்தியின் பலனாகும். யார் அதிகமாக பக்தி செய்திருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்குத் தானாகவே விதிமுறைப்படி இந்த ஞானத்தினால் பலன் கிடைக்கின்றது. பிரம்மா மற்றும் விஷ்ணுவை சேர்ந்தாற்போல் காட்டுகின்றனர். பிரம்மாவே விஷ்ணு ஆகிறார். பக்தியின் பலன் விஷ்ணுவின் ரூபத்தில் ராஜ்யம் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. விஷ்ணு அல்லது கிருஷ்ணருடைய சாட்சாத்காரம் அதிகமாகப் பார்த்திருக்கலாம். ஆனால் புரிய வைக்கப்படுகின்றது-வெவ்வேறு விதமாக பக்தி செய்திருக்கின்றனர். சாட்சாத்காரத்தை யோகா என்றோ ஞானம் என்றோ சொல்வதில்லை. தீவீர பக்தியால் சாட்சாத்காரம் கிடைத்தது. இப்போது சாட்சாத்காரம் இல்லை என்றாலும் கூட நஷ்டம் எதுவும் இல்லை. நோக்கம்-குறிக்கோளே மனிதரிலிருந்து தேவதை ஆவதற்கானது. நீங்கள் தேவி-தேவதா தாமத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக ஆகிறீர்கள். மற்றப்படி புருஷார்த்தம் செய்விப்பதற்காக பாபா இதை மட்டும் சொல்கிறார், மற்ற சங்கத்தையெல்லாம் புத்தியிலிருந்து நீக்கிவிடுங்கள், தேகத்திலிருந்தும் புத்தியோகத்தை விலக்கி விட்டு, தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். எப்படி நாயகி-நாயகன் காரியமும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் மனம் நாயகனிடம் லயித்திருக்கிறது. பாபாவும் சொல்கிறார், என்னை மட்டுமே நினைவு செய்யுங்கள் என்று. பிறகும் கூட புத்தி வேறு-வேறு பக்கம் ஓடிவிடுகின்றது. இப்போது நீங்கள் அறிவீர்கள், நாம் இறங்கி வருவதற்கு ஒரு கல்பம் ஆகின்றது. சத்யகத்தில் தொடர்ங்கி ஏனிப்படியில் இறங்கி வருகின்றோம். கொஞ்சம்-கொஞ்சமாகக் கறை படிந்து கொண்டே இருக்கின்றது. சதோவிலிருந்து தமோ ஆகிவிடுகின்றோம். பிறகு இப்போது தமோவிலிருந்து சதோ ஆவதற்காக பாபா தாண்டிச் செல்ல (ஐம்ப்) வைக்கிறார். ஒரு வினாடியில் தமோபிரதானிலிருந்து சதோபிரதான்.

ஆக, இனிமையிலும் இனிமையான குழந்தைகள் புருஷார்த்தம் செய்ய வேண்டும். பாபாவோ கல்வி கற்பித்துக் கொண்டே இருக்கிறார். நல்ல-நல்ல புத்திசாலிக் குழந்தைகள் தாங்களே அனுபவம் செய்கிறார்கள்-நிச்சயமாக மிகவும் கஷ்டம். சிலர் சொல்கின்றனர். சிலர் முற்றிலும் சொல்வதே இல்லை. தன்னுடைய அவஸ்தா பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். பாபாவை நினைவு செய்வதே இல்லை என்றால் ஆஸ்தி எப்படிக் கிடைக்கும்? விதிமுறைப்படி நினைவு செய்வதில்லை. நாமோ சிவபொபாவுடையவர்கள் தாமே என நினைக்கின்றனர். நினைவு செய்யாததால் கீழே விழுந்து விடுகின்றனர். பாபாவை நிரந்தரமாக நினைவு செய்வதால் கறை நீங்குகின்றது. கவனம் செலுத்த வேண்டியுள்ளது. சரீரம் உள்ளவரை புருஷார்த்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கும். புத்தியும் சொல்கின்றது-நினைப்பதற்கு அடிக்கடி மறந்து போகின்றது. இந்த யோக பலத்தினால் நீங்கள் ராஜ்யத்தை அடைகிறீர்கள். அனைவருமே ஒரே மாதிரி ஓடிசெல்ல முடியாது. சட்டம் அதுபோல் சொல்லவில்லை. ஒட்டப் பந்தயத்திலும் கொஞ்சம் வித்தியாசம் இருக்கும். நம்பர்ஒன் பிறகு பள்ளலில் வந்து விடுகின்றனர். இங்கும் கூடக் குழந்தைகளின் ரேஸ் நடைபெறுகின்றது. முக்கியமான விஷயம் நினைவு செய்வதற்கானது. இதையோ புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள், நாம் பாவ ஆத்மாவிலிருந்து புண்ணிய ஆத்மா ஆகிறோம். பாபா கட்டளை தந்திருக்கிறார், இப்போது பாவம் செய்வதால் அது நூறு மடங்காக ஆகிவிடும். அநேகர் பாவம் செய்து விட்டு அதைச் சொல்வதில்லை. பிறகு அது விருத்தியாகிக் கொண்டே போகின்றது. பிறகு கடைசியில் ஃபெயிலாகி விடுகின்றனர். சொல்வதில் வெட்கம் வந்து விடுகின்றது. உண்மை சொல்லாமல் போவதால் தன்னைத் தான் ஏமாற்றிக் கொள்கின்றனர். சிலருக்கு பயம் ஏற்படுகின்றது-பாபா நமது இந்த விஷயத்தைக் கேட்டால் என்ன சொல்வார்? சிலரோ சிறிய தவறு என்றாலும் சொல்ல வந்துவிடுகின்றனர். ஆனால் பாபா அவர்களிடம் சொல்கிறார், பெரிய பெரிய பிழைகளையோ மிக நல்ல-நல்ல குழந்தைகள் செய்கின்றனர். நல்ல-நல்ல மகாரதிகளையும் கூட மாயா விடுவதில்லை. மாயா பயில்வான்களைத் தான் சிக்கவில் கொண்டுவந்து விடுகின்றது. இதில் தைரியசாலி ஆகவேண்டும். பொய்யோ செல்லுபடியாகாது. உண்மை சொல்வதால் லேசாக ஆகிவிடுவார்கள். எவ்வளவு தான் பாபா சொல்லிப் புரிய வைத்தாலும் பிறகும் கூட ஏதாவது நடந்து கொண்டே தான் இருக்கிறது. அநேக விதமான விஷயங்கள் நடைபெறுகின்றன. இப்போது பாபாவிடமிருந்து ராஜ்யம் பெறவேண்டும் எனும் போது பாபா சொல்கிறார், புத்தியை மற்றுப் பக்கங்களில் இருந்து விடுவியுங்கள். குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு இப்போது ஞானம் கிடைத்துள்ளது, 5000 ஆண்டுகளுக்கு முன் பாரதம் சொர்க்கமாக இருந்தது. நீங்கள் உங்களுடைய பிறவிகளைப் பற்றியும் அறிந்து கொண்டார்கள். சிலருக்குக் குறைபாடுள்ள பிறவி கிடைக்கின்றது. அவர்கள் குறையுள்ளவர்கள் எனப்படுகிறார்கள். தங்களின் கர்மங்களின் அனுசாரம் தான் இதுபோல் நடைபெறுகின்றது. மற்றப்படி மனிதர்கள் மனிதர்களாகத் தான் இருக்கிறார்கள். ஆக, பாபா சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார்-ஓன்று, பவித்திரமாக இருக்க வேண்டும். அடுத்து பொய், பாவகர்மம் எதுவும் செய்தல் கூடாது. இல்லையென்றால்

மிகுந்த நஷ்டம் ஏற்பட்டு விடும். பாருங்கள், ஒருவரால் தவறு நேர்ந்து விட்டது. பாபாவிடம் வந்தார். பாபா, மன்னித்து விடுங்கள். இதுபோன்ற காரியத்தை இனி ஒருபோதும் செய்ய மாட்டேன். பாபா சொன்னார், இதுபோன்ற தவறு அநேகர் செய்வது தான். நீயோ உண்மையைச் சொல்கிறாய், அநேகரோ சொல்வது கூட இல்லை. ஒரு சில நல்ல முதல் தரமான பெண் குழந்தைகள் உள்ளனர்- ஒருபோதும் புத்தி எங்குமே செல்வதில்லை. எப்படி பம்பாயில் நிர்மலா டாக்டர் உள்ளார், நம்பர் ஒன். முற்றிலும் தூங்மையான உள்ளாம். ஒருபோதும் உள்ளத்தில் வேண்டாத சிந்தனை வராது. அதனால் பாபாவின் மனதில் இடம் பெற்றுள்ளார். இதுபோல் வேறு குழந்தைகளும் உள்ளனர். ஆக, பாபா சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார், உண்மையான உள்ளத்தோடு பாபாவை நினைவு செய்யுங்கள், போதும். கர்மமோ செய்தேயாக வேண்டும். புத்தியோகம் பாபாவிடம் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும். கை காரியத்தின் பக்கம், மனம் பாபாவின் பக்கம். அந்த அவஸ்தா கடைசியில் வருவது. அதற்காகவே பாடப்பட்டுள்ளது- அதீந்திரிய சுகம் என்றால் என்னிவென்று கோப கோபியிடம் கேளுங்கள், அவர்கள் தான் இந்த அவஸ்தாவை அடைகின்றனர். பாவ கர்மங்களைச் செய்பவர்களுக்கு இந்த அவஸ்தா இருப்பதில்லை. பாபா நன்றாக அறிவார். அதனால் தான் பக்தி மார்க்கத்திலும் கூட நல்ல அல்லது கெட்ட கர்மத்திற்கான பலன் கிடைக்கின்றது. கொடுப்பவரோ பாபாதான் இல்லையா? யாருக்காவது துக்கம் கொடுப்பவர் யாரோ அவர்கள் துக்கத்தையே அனுபவிப்பார்கள். எப்படிக் கர்மம் செய்திருக்கிறார்களோ, அதற்குத் தகுந்த பலனை அனுபவித்துத் தான் ஆகவேண்டும். இங்கோ பாபா தாமே வருகை தந்துள்ளார். சொல்லிப் புரிய வைத்துக் கொண்டே இருக்கிறார். பிறகும் கூட அரசாங்கம் உள்ளது, தர்மராஜா என்னுடன் உள்ளார் இல்லையா? இச்சமயம் என்னிடம் எதையும் மறைக்காதீர்கள். பாபாவுக்குத் தெரியும் என்பதல்ல, நாம் மனதுக்குள் சிவபொபாவிடம் மன்னிப்பு வேண்டுகிறோம், எதுவும் மன்னிக்கப்படாது. யாருடைய பாவமும் ஒருபோதும் மறைந்திருக்க முடியாது. பாவம் செய்வதால் நாளுக்கு நாள் பாவாத்மாவாக ஆகிக்கொண்டே செல்வார்கள். அதிர்ஷ்டத்தில் இல்லையென்றால் பிறகு இதுபோல் தான் ஆகும். ரிஜிஸ்டர் (பதிவேடு) கெட்டுப்போகும். ஒரு தடவை பொய் சொல்கின்றனர், உண்மை சொல்வதில்லை என்றால் அத்தகைய காரியத்தைச் செய்து கொண்டே இருப்பார்கள் என்பது புரிய வைக்கப்படுகின்றது. பொய் ஒருபோதும் மறைந்திருக்க முடியாது. பாபா பிறகும் கூடக் குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார்-ஒரு பைசா திருப்பவர் தான் பிறகு லட்சத்தைத் திருப்பவராக ஆகிறார்கள். அதனால் சொல்ல வேண்டும் இல்லையா - நான் இதுபோல் குற்றம் செய்து விட்டேன் என்று? எப்போது பாபா கேட்கிறாரோ அப்போது சொல்கிறார்கள், தவறு நடந்து விட்டது என்று. அவர்களாகவே ஏன் சொல்வதில்லை? பாபாவுக்குத் தெரியும், அநேகக் குழந்தைகள் மறைக்கின்றனர். பாபாவுக்குச் சொல்வதால் பூர்மத் கிடைக்கும். எங்கிருந்தோ கடிதம் வருகின்றது. கேளுங்கள், என்ன பதில் தருவது என்று. சொல்வதால் பூர்மத் கிடைக்கும். அநேகரிடம் மிகவும் அசுத்தமான பழக்கம் உள்ளது. ஆகவே அதை மறைக்கின்றனர். சிலருக்கு வெளக்கீ வீட்டிலிருந்து கிடைக்கின்றது. பாபா சொல்கிறார், அதை அணிந்து கொள்ளுங்கள் என்றால் பிறகு பாபா அதற்குப் பொறுப்பாகிறார். அவஸ்தாவைப் பார்த்து யாருக்காவது சொல்கிறேன், யக்ஞத்திற்கு அனுப்பி வை என்று. நீங்கள் கைம்மாறு செய்தால் சரி. இல்லையென்றால் கொடுத்தவர் நினைவு இருந்து கொண்டே இருக்கும். பாபா மிகவும் எச்சரிக்கை செய்கிறார். வழி மிகவும் உயர்ந்தது. எடுத்து வைக்கும் ஓவ்வொரு அடிபிலும் சர்ஜனுடைய அறிவுரை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பாபா போதனை தான் செய்வார், இப்படி-இப்படிக் கடிதம் எழுதினால் புத்தியில் பதியும் என்று. ஆனால் அநேகரிடம் தேக அபிமானம் உள்ளது. பூர்மத்படி நடக்கவில்லை என்றால் தங்களுடைய கணக்கைக் கெடுத்துக் கொள்கிறார்கள். பூர்மத் படி நடப்பதால் ஓவ்வொரு நிலையிலும் நன்மை உள்ளது. வழி எவ்வளவு கலபானது! நினைவு செய்தால் போதும், நீங்கள் சொர்க்கத்தின் மாலிக் ஆகிறீர்கள். வயதானவர்களுக்காகச் சொல்கிறார், தந்தையையும் ஆஸ்தியையும் மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள் என்று. பிரஜைகளை உருவாக்கவில்லை என்றால் ராஜா-ராணியாக ஆக முடியாது. பிறகும் யார் மறைக்கிறார்களோ அவர்களைவிட உயர்ந்த புதலி பெற முடியும். பாபாவின் கடமை சொல்லிப் புரிய வைப்பது. ஏனென்றால் இது எங்களுக்குத் தெரியாது என்று யாராவது சொல்லிவிடக் கூடாது. பாபா அனைத்து விதமாகவும் வழிகாட்டுகின்றார். தவறு நடந்தால் உடனே சொல்ல வேண்டும். பரவாயில்லை, பிறகு மீண்டும் தவறு செய்யக் கூடாது. இதில் பயப்படுவதற்கான விஷயம் இல்லை. அன்பாகச் சொல்லிப் புரிய வைக்கப்படுகின்றது. பாபாவுக்கு (நடந்த தவறை) சொல்வதால் நன்மை ஏற்படும். பாபா செல்லமாக அன்புடன் சொல்லிப் புரிய வைப்பார். இல்லை என்றால் மனதிலிருந்து ஓரேயடியாகக் கீழே இறங்கி விடுவார்கள். இவருடைய (பிரம்மா) மனதிலிருந்து இறங்கினால் சிவபொபாவின் மனதிலிருந்தும் இறங்கி விட்டார்கள். நாம் நேரடியாக சிவபொபாவிடமிருந்து பெற முடியும், என்பதில்லை. எதுவும் நடக்காது. எவ்வளவு சொல்லிப் புரிய வைக்கப்படுகின்றது! - பாபாவை நினைவு செய்யுங்கள் என்று, அவ்வளவு புத்தி வெளியில் அலைந்து கொண்டே இருக்கிறது. இவ்விஷயங்கள் அனைத்தையும் பாபா நேரடியாக வந்து சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார். இதிலிருந்து பின்னால் சாஸ்திரங்கள் உருவாகின்றன. இவற்றில் கீதை தான் பாரதத்தின் சர்வோத்தம சாஸ்திரம். சர்வ சாஸ்திரங்களின் சிரோமணி கீதை என்று பாடவும் பட்டுள்ளது. அது பகவான் பாடியது. மற்ற அனைத்து தர்மங்களும் பின்னால் வருகின்றன.

கீதை தாய்-தந்தை ஆகின்றது. மற்ற எல்லாம் குழந்தைகள். கீதையில் தான் பகவான் வாக்கு என்பது உள்ளது. கிருஷ்ணரையோ தெய்வீக சம்பிரதாயத்தவர் என்பார்கள். தேவதைகளோ பிரம்மா விஷ்ணு சங்கர் மட்டுமே. பகவானோ தேவதைகளை விடவும் உயர்ந்தவர். பிரம்மா விஷ்ணு சங்கர் மூவரையும் படைப்பவர் சிவன் ஆகிறார். முற்றிலும் தெளிவாக உள்ளது. பிரம்மா மூலம் ஸ்தாபனை, அப்படி இல்லாமல் கிருஷ்ணர் மூலம் ஸ்தாபனை என்று ஒருபோதும் சொல்லப்படுவதில்லை. பிரம்மாவின் வடிவம் காட்டப் பட்டுள்ளது. எதனுடைய ஸ்தாபனை? விஷ்ணுபுரியின் ஸ்தாபனை. இந்தச் சித்திரமோ மனதில் பதிந்துவிட வேண்டும். நாம் சிவபாபாவிடமிருந்து இவர் மூலம் ஆஸ்தி அடைகின்றோம். தந்தையில்லாமல் தாத்தாவின் ஆஸ்தி கிடைக்க முடியாது. யாராவது சந்தித்தால் சொல்லுங்கள், பாபா சொல்கிறார்-என்னை மட்டுமே நினைவு செய்யுங்கள். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்ணடைடுக்கப் பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே!

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

1. குறிக்கோள் மிக உயர்ந்தது. அதனால் ஓவ்வொரு அடியிலும் சர்ஜனிடம் அறிவுரை பெற வேண்டும். ஸ்ரீமத் பாடி நடப்பதால் தான் நன்மை. பாபாவிடம் எதையும் மறைக்கக் கூடாது.
2. தேகம் மற்றும் தேகதாரிகளிடமிருந்து புத்தியோகத்தை விலக்கி, ஒரு பாபாவிடம் ஈடுபடுத்த வேண்டும். கர்மம் செய்யும் ஒரு பாபாவை நினைவு செய்வதற்கான முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

வரதானம் : ஒரு விநாடியில் அனைத்து பலவீளங்களில் இருந்தும் விடுபட்டு, மரியாதா புருஷோத்தம் ஆகக்கூடிய சதா அன்புடையவர் ஆகுக!

எப்படி அன்புள்ளவர் அன்பில் வந்து தங்களின் அனைத்தையும் பலி அல்லது அர்ப்பணம் செய்து விடுகிறார்கள். அன்பானவருக்கு எதையும் சமர்ப்பணம் செய்வதற்கு யோசிக்க வேண்டியது இருக்காது. ஆகவே என்னென்ன மரியாதா அல்லது நியமம் கேட்கிறீர்களோ, அவற்றை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு அல்லது அனைத்து பலவீளங்களில் இருந்தும் விடுபடுவதற்கான சகஜ யுக்தியாவது-சதா ஒரு பாபாவின் அன்பிற்குரியவராக ஆகுங்கள். யாருக்கு அன்பானவராக இருக்கிறீர்களோ, நிரந்தரமாக அவரது சங்கத்தில் இருப்பீர்களானால் ஆன்மீகத்தின் நிறம் படிந்து விடும். மேலும் ஒரு விநாடியில் மரியாதா புருஷோத்தம் ஆகிவிடுவீர்கள். ஏனெனில் அன்பிற்குரியவருக்கு பாபாவின் சகயோகம் தானாகவே கிடைத்துவிடும்.

சுலோகன் : நிச்சயத்தின் அஸ்திவாரம் உறுதியாக இருக்குமானால் சம்பூர்ண நிலை வரை சென்று சேர்வது நிச்சயிக்கப்பட்டதாகும்.